

Sygn. akt VI Ka 193/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie :

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli

Protokolant Małgorzata Pindral

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2016r.

sprawy **K. P. (1)** ur. (...) w B.

s. S. i H. z domu C.

obwinionego z art. 124 § 1 kw

z powodu apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 2 lutego 2016 r. sygn. akt II W 807/15

uchyla zaskarżony wyrok wobec obwinionego K. P. (1) i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Bolesławcu do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 193/16

UZASADNIENIE

K. P. (1) został obwiniony o to, że:

w dniu 6 maja 2015r. około godz. 9:30 na drodze leśnej poza drogą publiczną w rejonie miejscowości P., gminy O., powiatu (...), przy użyciu nieznanego przedmiotu, uderzając dokonał uszkodzenia powłoki karoserii w samochodzie ciężarowym marki M. nr rej. (...) powodując straty finansowe w wysokości 350zł na szkodę J. W. (1),

tj. o czyn z art. 124§1 k.w.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 08.02.2016 r. w sprawie sygn. akt II W 807/15:

I. uniewinniono obwinionego K. P. (1) od popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku;

II. zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obwinionego kwotę 1.850zł (tysiąc ośmiuset pięćdziesięciu złotych) tytułem ustanowienia obrońcy w osobie adw. M. W.;

III. na podstawie art. 118§2 k.p.s.w. kosztami postępowania obciążono Skarb Państwa.

Z treścią wyroku nie zgodził się pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego adw. M. G. zarzucając:

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia – a to art. 170 § 1 pkt 2 i 5 k.p.k. w zw. z art. 39 § 2 k.p.w. – poprzez niezasadne oddalenie wniosków dowodowych pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego – w tym wniosków o przesłuchanie w charakterze świadków następujących osób: K. W. (zam. (...), (...)-(…) O.), K. B. (adres: Biuro (...) ul. (...), (...)-(…) B.), W. T. (zam. (...), (...)-(…) O.) i J. W. (2) (zam. (...), (...)-(…) O.), albowiem w każdym z ww. przypadków uzyskany dowód miałby istotne znaczenie dla prawidłowego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy, uchybienie w tym zakresie wywołało dokonanie błędnych ustaleń faktycznych w przedmiocie stanu zdrowia obwinionego od dnia 6 maja 2015 roku i genezy uszkodzeń ciała, przebiegu zdarzenia, oraz uszkodzeń karoserii samochodu J. W. (1) i okoliczności ich powstania – świadkowie ci znali relacje bezpośrednio po zdarzeniu, nadto widzieli pojazd jak podjechał po zdarzeniu pod dom pokrzywdzonego z pokrzywdzonym i bezpośrednim świadkiem A. S., mają także wiedzę o remontowaniu w tym czasie – zbliżonym do czasu zdarzenia przez K. P. (2) dachu i upadku z dachu, co skutkowało uszkodzeniem ciała, potłuczeniem i potwierdzają to obrażenia ciała,, na które obwiniony się powołuje;

2. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia – a to art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. w zw. z art. 82 § 1 zd. 2 k.p.w. - albowiem Sąd czyniąc na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego ustalenia faktyczne przekroczył granice swobodnej oceny dowodów niesłusznie uznając za niewiarygodne zeznania J. W. (1); treść zeznań J. W. (1) ma istotne znaczenie dla merytorycznego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy, a argumentacja wskazana przez Sąd ma za zadanie umożliwić kontrolę słuszności stanowiska Sądu wobec tegoż dowodu; Sąd I instancji poczynił błędne ustalenia faktyczne w następstwie tychże uchybień; po dokonaniu prawidłowej oceny dowodów Sąd pozbawiony zostałby jednej z podstaw uznanych za usprawiedliwiające odmowę wiarygodności zeznaniom J. W. (1);

Sąd bowiem dokonując oceny zeznań J. W. (1) oparł się na faktach ustalonych uprzednio na podstawie wyjaśnień K. P. (1), którym w całości przyznał walor wiarygodności, a z którego to dowodu wg Sądu wynikały okoliczności treści niepokrywającej się z treścią wskazaną w argumentacji negatywnej oceny zeznań J. W. (1) - mianowicie Sąd uznał za wiarygodne zeznania K. P. (1) i ustalił na tej podstawie stan faktyczny, zgodnie z którym K. P. (1) wykonywał fotografie samochodu J. W. (1) na początku zdarzenia, a z kolei argumentując odmowę wiarygodności zeznaniom J. W. (1) powołał się na brak widocznych na fotografiach wykonywanych przez K. P. (1) śladów uszkodzeń tegoż samochodu powstałych na skutek zdarzenia, co podważało w opinii Sądu wiarygodność zeznań J. W. (1), co w sposób jednoznaczny wskazuje na nieścisłości wewnętrzne w ustaleniach Sądu;

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść tego orzeczenia – poprzez uznanie, że zdarzenie, w zw. z którym zainicjowano przedmiotowe postępowanie miało miejsce na drodze leśnej, podczas gdy w wskazana droga jest drogą powiatową o nr i oznaczeniu (...), który to fakt został przez Sąd ustalony ponad wszelką wątpliwość w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego, którym Sąd przydał walor wiarygodności w całości, mimo, że oskarżyciel posiłkowy sygnalizował tę okoliczność (błąd dowolności ale i błąd braku), iż droga na której doszło do zdarzenia jest drogą publiczną tj. droga powiatowa o nr i oznaczeniu (...), a czynności obwinionego były nieuprawnione i stanowiły nadużycie uprawnień;

Sąd mimo ciężącego na nim obowiązku ustalenia prawdy materialnej, nie zweryfikował sygnalizowanej przez oskarżyciela posiłkowego okoliczności mającej istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, czym naruszył przepisy procedury karnej; w konsekwencji dokonał dalszych fałszywych ustaleń faktycznych, w tym niesłusznie opierając się na wyjaśnieniach obwinionego uznał zachowanie J. W. (1) za bezprawne, a K. P. (1) za uprawnionego do wylegitymowania J. W. (1) z posiadania stosownej przepustki na przejazd poruszającego się wówczas drogą powiatową i korzystającego wówczas z ochrony prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych.

Podnosząc powyższe zarzuty autorka apelacji wniosła o:

1. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z kserokopii Wykazu (...) w O., ewentualnie o zwrócenie się przez Sąd do organu Starosty (...) - Zarządu Dróg Powiatowych w B. celem uzyskania oryginału Wykazu (...) w O., a następnie dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z tegoż dokumentu na okoliczność ustalenia:

- faktu, iż droga, na której doszło do zdarzenia jest drogą powiatową; braku po stronie obwinionego uprawnień do dokonania czynności służbowej wobec oskarżyciela posiłkowego, braku wówczas po stronie obwinionego ochrony prawnej

przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych oraz braku po stronie

oskarżyciela posiłkowego konieczności legitymowania się przepustką uprawniającą do przejazdu drogą, które to fakty zdaniem sądu przemawiały w istocie za wiarygodnością obwinionego, a które to błędy dowolności mają wpływ na treści zaskarżonego rozstrzygnięcia;

2. o dołączenie do akt niniejszego postępowania z akt sprawy toczącej się przed Sądem Rejonowym w Bolesławcu - Wydział II Karny pod sygn. akt II W 723/15 protokołu rozprawy głównej z dnia 19 lutego 2016 roku, następnie dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze świadka K. P. (1) w sprawie o sygn. akt IIW 723/15 z dnia 19 lutego 2016 roku na okoliczność ustalenia:

- faktu, iż K. P. (1) występując w charakterze świadka w innym postępowaniu toczącym się w zw. ze zdarzeniem z dnia 6 maja 2015 roku z udziałem K. P. (1) i J. W. (1), po odebraniu od świadka przyrzeczenia zeznał, że telefon wypadł mu z ręki i nie zanotował uszkodzeń, co z uwagi na rozbieżności z relacją obwinionego w przedmiotowym postępowaniu, a także uwzględniając fakt, iż zeznawał w postępowaniu II W 723/15 po złożeniu przyrzeczenia, podważa wiarygodność relacji K. P. (1), której w całości Sąd I instancji przyznał walor wiarygodności i na której to relacji oparł zaskarżone orzeczenie

3. o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sadowi I instancji do ponownego rozpoznania;

4. na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. - o obciążenie obwinionego kosztami postępowania;

5. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w. — o zasądzenie od obwinionego na rzecz oskarżyciela posiłkowego wydatków poniesionych w związku z postępowaniem, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego zasługiwała na uwzględnienie.

Trafnie Sąd Rejonowy wskazał na istniejący konflikt między stronami, tj. J. W. (1) i K. P. (1). Prawidłowo też zostało wskazane, że wobec J. W. (1) oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 212 § 2 k.k. na szkodę K. P. (1), Sąd Rejonowy w Bolesławcu wyrokiem z dnia 9 grudnia 2014r., zmienionym przez Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze, w sprawie II K 476/14 warunkowo umorzył postępowanie na okres jednego roku próby.

Wątpliwa jednakże jest konkluzja iż tylko z tego powodu J. W. (1), powodowany chęcią zemsty na K. P. (1), miałby doprowadzić do wszczęcia przeciwko niemu postępowania narażając się chociażby na odpowiedzialność karną za złożenie fałszywych zeznań. Sąd II Instancji zauważa iż konkluzja ta jawiła się jako jedna z podstaw do odmowy wiarygodności zeznaniom J. W. (1).

Zasadny w części jest zarzut odnoszący się do odmowy przesłuchania świadków wskazanych przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego. Sąd Odwoławczy podziela pogląd wyrażony w apelacji iż przesłuchanie córki pokrzywdzonego, K. W. mogłoby pomóc w ustaleniu czy bezpośrednio po zdarzeniu będącym przedmiotem niniejszej sprawy na masce pojazdu, którym poruszał się pokrzywdzony były rysy – Sąd I Instancji przesłuchując K. W. w charakterze świadka na żadaną okoliczność niewątpliwie miałby możliwość oceny, czy jej zeznania noszą znamiona wiarygodności, czy też są jedynie wyrazem złej woli.

Za zasadny jednocześnie należy uznać wniosek o przesłuchania w charakterze świadka K. B.. Złożył on w sprawie tzw. prywatną opinię biegłego. Istotnie nie był on świadkiem zdarzenia, jak zauważył Sąd Rejonowy, jednakże przesłuchanie go na rozprawie pozwoli też podjąć właściwą ocenę, co do przydania jego opinii waloru wiarygodności, bądź jego odmówieniu, np. w kontekście faktu, że napisał on, że rysy na masce karoserii spowodowane zostały „pisakiem do oznaczania drewna”.

Podzielić jednakże należy zdanie Sądu I Instancji oraz obrońcy obwinionego, że bezzasadne jest przesłuchiwanie jako świadków osób wskazanych przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego na okoliczność stanu zdrowia oskarżonego. Istotnie został on stwierdzony załączoną do akt sprawy dokumentacją medyczną, co do której strony nie miały zastrzeżeń i nie kwestionowały jej wiarygodności, nadto okoliczność ta ma drugorzędne znaczenie dla realiów niniejszego postępowania, w związku z czym zasadna jest konstatacja iż wniosek zmierzał jedynie do przedłużenia postępowania.

Mając powyższe na względzie zasadna jest konstatacja, iż w niniejszej sprawie nie przeprowadzono wszystkich dowodów pozwalających wydać prawidłowe rozstrzygnięcie.

Na uznanie zasługuje argumentacja skarżącego iż wątpliwość, co do stanu faktycznego rodzi fakt że w postępowaniu prowadzonym przez Sąd Rejonowy w Bolesławcu w sprawie II W 723/15 K. P. (1) zeznał jakoby odmiennie, co do zaistniałego zdarzenia. Zaistniała rozbieżność, jeśli faktycznie istnieje, ma znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszego postępowania. Zasadnym więc byłoby zapoznanie się dokładnie z zebrany materiał dowodowy, który mógłby dodatkowo uprawdopodobnić, bądź wykluczyć winę i sprawstwo oskarżonego.

Istotnym uchybieniem, na jakie wskazał pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, jest nie zbadanie okoliczności, czy droga, po której poruszał się pokrzywdzony jest faktycznie drogą powiatową. W uzasadnieniu do zaskarżonego wyroku Sąd Rejonowy wskazuje iż J. W. (1) nie posiadał zezwolenia na poruszanie się prowadzonym przez siebie M. o rejestracji (...)(...) przydając w tej części walor wiarygodności całkowicie wyjaśnieniom oskarżonego. Podczas rozprawy głównej przed Sądem I Instancji pokrzywdzony wyraźnie wskazał iż dana droga jest drogą powiatową (k. 94 odwrót), co powinno wzbudzić wątpliwość Sądu, który winien wezwać do przedłożenia stosownego dokumentu na poparcie tego twierdzenia lub też zwrócić się do organu Starosty (...) - Zarządu Dróg Powiatowych o tą informację. Jeśli faktycznie dana droga ma charakter drogi publicznej, to zatrzymanie pojazdu przez K. P. (1) należy uznać za nieuprawnione co ma znaczenie dla oceny zachowania pokrzywdzonego i wysokości ewentualnej kary wymierzonej obwinionemu.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał Sądowi Rejonowemu w Bolesławcu sprawę do ponownego rozpoznania, wobec obowiązywania zasady ne peius (art. 454 § 1 k.p.k.).

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd I Instancji przeprowadzi postępowanie dowodowe w zakresie niezbędnym do wydania prawidłowego rozstrzygnięcia mając na uwadze wszystkie okoliczności, o których mowa powyżej, unikając także uchybień procesowych oraz uzupełniając dokumentację dowodową w sposób wskazany w niniejszym uzasadnieniu. Sąd Okręgowy w żadnej mierze przy tym nie przesądza kierunku rozstrzygnięcia. Zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd I Instancji podda wnikliwej ocenie i wyda wyrok, który prawidłowo uzasadni zgodnie z wymogami z art. 424 k.p.k.